

Un programa que **suma** per Sant Cugat

Programa per les Eleccions municipals
de maig de 2023
Sant Cugat del Vallès

Sant Cugat
**En Comú
Podem**

Introducció	4
El Sant Cugat que tenim	4
El fals debat sobre el model de ciutat	5
Cal superar el joc de suma zero entre el govern i l'oposició	5
Un programa de govern no és una taula reivindicativa	6
La ciutat de ciutats, l'àrea metropolitana	7
1. Una ciutat habitable	8
Territorialment articulada, inclusiva, cohesionada i sostenible	8
1.1. Urbanisme - Articular una ciutat extensa	8
1.2. Habitatge - Fer realment del dret a l'habitatge una prioritat	9
1.3. Equipaments - Equipaments públics que aportin vida als barris	11
1.4. Repte climàtic - Ciutat sostenible i més confortable per a les persones	11
1.5. Mobilitat - Vianants, bicicletes i transport públic, per davant dels cotxes	12
1.6. Espai públic - Democratitzar el carrer	14
1.7. Béns comuns (residus, aigua, energia i medi natural) - Garantir el futur del patrimoni de tothom	15
1.8. Economia i comerç - Una economia i un comerç amb futur	17
1.9. Manteniment de la ciutat i serveis municipals - Tenir cura d'una gran ciutat	19
2. Una ciutat inclusiva	20
Amb drets, dignitat i qualitat de vida per a tothom	20
1.1. Salut - Menys desigualtats, més salut	20
1.2. Educació - Ciutat educadora, ciutat amb futur per a tothom	22
1.3. Esport - Valors, compromís i salut	23
1.4. Cultura - Un vector de transformació	24
1.5. Gent gran - El seu present és el futur de tots i totes	26
1.6. Acció social - Un dret de ciutadania, no un servei marginalitzat	27
1.7. Feminisme - Igualtat per a una majoria social	28
1.8. Joventut - Una ciutat que no expulsi el jovent	29
1.9. Drets de ciutadania - Contra el racisme, la LGTBIfòbia i els discursos d'odi	30
1.10. Migracions, refugi i interculturalitat - La diversitat com a font d'enriquiment i creativitat	31
3. Una ciutat ben gestionada	33
Un Ajuntament més proper a la ciutadania	33
3.1. Participació ciutadana - Una participació ciutadana útil i creïble	33
3.2. Desconcentració administrativa i política - Un "ajuntament" a cada barri	34
3.3. Organització municipal - Un servei municipal més àgil, efectiu i proper	35

Introducció

El Sant Cugat que tenim

El nostre municipi és el tercer de Catalunya a nivell socioeconòmic, per darrere de Matadepera i Sant Just Desvern, i el quart pel que fa a renda per càpita, després d'aquests dos municipis i d'Alella. En definitiva, som la primera ciutat catalana de més de vint mil habitants en renda per càpita. Entre els deu barris catalans amb major nivell socioeconòmic, n'hi ha tres de Sant Cugat; el barri del Parc Central-el Colomer-Pla de la Pagesa-Can Majó ocupa el tercer lloc, després de dos barris de Barcelona.

Sant Cugat és una ciutat agradable per viure-hi, així ho testimonien els milers de barcelonins que l'han triat durant els darrers anys per establir-s'hi i les enquestes que indiquen que el nivell de satisfacció dels santcugatencs i de les santcugatenques amb la seva ciutat és molt alt.

Però Sant Cugat també és el municipi de Catalunya amb una major desigualtat social, mesurat en termes de diferència de rendes. A la nostra ciutat també hi ha pobresa i gent que viu en risc d'exclusió social, Càritas va atendre un 2% de la població durant l'any 2021.

La nostra ciutat des de fa uns trenta anys viu un procés de substitució demogràfica. Hi arriben persones de mitjana edat amb rendes mitjanes-altes i altes i estudis universitaris i marxen persones joves amb menys estudis i menys nivell de renda. El preu de l'habitatge actua de filtre: tant el de lloguer com el de

venda són dels més cars de Catalunya. Sant Cugat és una ciutat socialment selectiva. La nostra ciutat és, bàsicament, per a qui pot pagar-se-la.

Sant Cugat ha viscut durant els darrers anys un procés de polarització econòmica i social, que es concreta en les diferències que s'han obert entre el nucli històric i els barris de la Floresta i les Planes, per una banda, i Valldoreix i els barris de nova construcció, per l'altra. Entre el barri del Parc Central-el Colomer-Can Majó i el de Sant Francesc-Can Magí-plaça d'en Coll hi ha una diferència de renda mitjana d'11.830 euros, un 45%.

Nosaltres volem una ciutat per viure-hi, no per presumir que som a dalt de tot dels rànquings del preu de l'habitatge i de la renda per càpita.

El fals debat sobre el model de ciutat

Arran del projecte Ragull centre s'ha iniciat un fals debat sobre el model de ciutat. Des de l'oposició, Junts per Sant Cugat i Ciutadans, es diu que aquest projecte trenca el model de ciutat. Dos edificis d'onze plantes qüestionen el model de ciutat! I ho han seguit dient tot i la posterior disminució d'alçada dels edificis.

A què es refereixen quan parlen de model de ciutat? L'alçada d'uns quants blocs de pisos defineixen un model de ciutat? Sant Cugat té més de quatre-cents edificis amb set plantes o més (comptant-hi la planta baixa). On és el problema, exactament?

D'altra banda, l'oposició ha bandejat del debat l'aposta per l'habitatge públic que significa aquest projecte. Es pot criticar el projecte, però no es pot negar la necessitat d'aprofitar totes les oportunitats possibles per augmentar el parc d'habitatges de protecció oficial.

El fals debat sobre Ragull centre amaga l'aposta dels partits que aquests quatre anys han estat a l'oposició per un Sant Cugat car i, per tant, socialment exclusiu.

Nosaltres defugim un debat abstracte sobre el model de ciutat. En primer lloc, perquè ens hauríem de posar d'acord en, què volem dir quan parlem de model de ciutat. I, en segon lloc, perquè considerem que Sant Cugat en termes urbanístics, demogràfics, socials i econòmics està ja molt tancat, difícilment hi farem grans canvis.

Hem de parlar de la gestió de l'actual model de ciutat, per tal de revertir les dinàmiques que considerem negatives, canviar allò que considerem que no funciona prou bé i seguir impulsant aquelles actuacions que ens estan donant bons resultats. Cal centrar-nos en els grans temes que dia a dia configuren la ciutat.

El nostre model de ciutat és un Sant Cugat territorialment articulat, socialment inclusiu i cohesionat, mediambientalment sostenible i que garanteixi una bona qualitat de vida a tothom que hi visqui.

Cal superar el joc de suma zero entre el govern i l'oposició

Durant aquests quatre anys hem viscut una pugna sense treva entre el govern i l'oposició. Des de l'oposició, especialment des de Junts per Sant Cugat,

enrabiats per perdre el govern de la ciutat després de trenta-dos anys, no han deixat d'insistir que la ciutat s'ha degradat i ha retrocedit («A Sant Cugat es viu pitjor», «Aquest govern deixarà cicatrius molt profundes»). Per part del govern, ERC, PSC i CUP, la resposta ha estat que ens trobem davant d'un govern que marcarà una fita històrica (aquest govern «serà recordat durant molt de temps com el govern del canvi»), afirmació que ha anat acompanyada de molt poca autocrítica. No podem menystenir el fet que, d'acord amb l'observatori sociològic, entre 2020 i 2022 la nota que posa la ciutadania a la ciutat hagi passat del 7,4 al 6,7.

Ni hem viscut un desastre, ni la gestió del govern ha estat extraordinària. Tot i reconèixer que no ha estat fàcil, ja que el govern ha hagut d'abordar les conseqüències de la pandèmia i, a més i com sol ser habitual, molts projectes no seran realitat durant aquest mandat, considerem que la seva gestió és francament millorable. Dit amb altres paraules: la gestió del govern municipal no ha respost a les expectatives generades en molts sectors de la ciutat.

Aquesta dinàmica ha impedit que s'hagin consensuat els grans temes de ciutat, només amb alguna excepció. La ciutat no s'ho pot permetre. Sant Cugat té grans reptes al davant, com totes les grans ciutats. Hem de ser capaços d'institucionalitzar, que vol dir debatre i consensuar, els grans temes de ciutat. I amb una mirada de llarg abast. Hi ha temes que s'han de posar per sobre de les conjuntures polítiques i governamentals. Hem de saber diferenciar entre responsabilitat de govern i responsabilitat institucional.

Un programa de govern no és una taula reivindicativa

Fa quaranta-quatre anys que tenim governs municipals democràtics. En cap elecció municipal no partim de zero. Afortunadament, hi ha moltes coses que funcionen, com n'hi ha que no o que, senzillament, ningú no les ha plantejat encara.

Els partits tenim tendència a fer uns programes omnicomprensius, com si haguéssim de resoldre tots els problemes en quatre anys, que és el que dura un mandat municipal.

No és el nostre cas. No pretenem tenir la raó absoluta, és a dir, no pretenem tenir una solució per a cada un dels problemes que tenim o sorgiran en el futur. La ciutat canvia constantment i el fonamental és adonar-se d'aquests canvis i fer-ho amb antelació, per tal de donar la millor resposta a l'abast i fer-ho amb el màxim consens polític i social possible.

No espereu trobar un programa innecessàriament llarg i detallat. Ens centrarem en aquells aspectes que considerem que són els que configuren la ciutat, aquells que per la seva importància i/o complexitat requereixen una confrontació programàtica entre partits i un ampli acord per impulsar-los.

Un programa electoral ha de ser pedagògic. Ens ha d'ajudar a entendre la ciutat en la qual vivim, per tal de valorar en millors condicions les propostes que es fan per governar-la. El nostre ho intenta.

D'altra banda, un Programa municipal ha de partir d'una bona diagnosi de la realitat i, a partir d'aquí, i sense deixar de practicar una mirada de llarg termini, fer propostes per al mandat que s'inicia.

La ciutat de ciutats, l'àrea metropolitana

Els impactes de les crisis que estem patint, l'econòmic, el social i el climàtic en les seves diferents derivades i que té greus impactes i afectacions en la nostra vida diària, s'han de poder afrontar des de la dimensió metropolitana. En definitiva, consolidar polítiques ambientals, de cohesió social, d'equitat, de mobilitat, de planificació urbanística, de desenvolupament econòmic i transició energètica; i posant al centre la ciutadania i la garantia dels béns comuns.

La ciutat de ciutats, per a nosaltres, és la que posa al centre les persones, la que concerta i construeix una vida digna, justa i democràtica. La que construeix la ciutat pensant les necessitats d'avui i del futur i que exerceix la política des dels valors de la regeneració democràtica i donant protagonisme a la ciutadania. Sostenibilitat ambiental per lluitar contra l'emergència climàtica; drets socials enfront de les inseguretats i vulnerabilitats de les persones, formació i treball enfront de la precarització laboral; garantir els béns comuns enfront de la privatització de l'aigua i l'energia...

Així doncs, es hora de fer política concertada a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), amb els governs dels 36 municipis que la formen, reforçant els programes per una formació de qualitat, el dret al treball i una cobertura social treballant de manera transversal i amb la participació de la comunitat en plans de barris per fer front a les desigualtats. Seguir aplicant mesures per a la contenció de preus dels serveis bàsics i garantir una política d'habitatge digne per a tothom, i continuar desplegant el conjunt de polítiques, moltes d'aquestes transversals, per avançar en les mesures per combatre l'emergència climàtica i fer una transició energètica sustentada en l'emissió zero i la participació activa comunitària. En aquesta transició, no podem oblidar l'aposta per ampliar els serveis de mobilitat pública i garantir un accés equitatiu i just de tota la ciutadania.

En definitiva, ens cal pensar en local i incidir i actuar metropolinitzant per garantir un territori solidari, inclusiu, equitatiu, feminista, verd i sostenible.

1. Una ciutat habitable

Territorialment articulada, inclusiva, cohesionada i sostenible

Una ciutat habitable implica que no la pensem només per viure, sinó també per conviure. No repetirem aquí el que ja hem dit i és sabut, que Sant Cugat és un bon lloc per viure. Una altra cosa és qui hi viu i, els que hi vivim, com convivim. Cal articular millor una ciutat que s'ha volgut extensa. Una ciutat en la qual l'habitatge no sigui un luxe i un element de segmentació o segregació social del sòl, cal articular-la també en termes socials. Els equipaments, la seva situació i l'impacte dels seus serveis, han de ser també un element de cohesió social. Una ciutat on la mobilitat urbana i interurbana redueixin al màxim la seva petja ecològica, la qual cosa significa una aposta sense reserves pels desplaçaments a peu o amb transport públic. Per últim, volem una ciutat que, tot conservant i fins i tot augmentant la seva potència econòmica, recicli les seves deixalles, estalviï aigua i energia, conservi el seu entorn natural i tingui un bon manteniment.

Sant Cugat s'està dotant d'una Agenda Urbana d'acord amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'ONU. Aquest document ha de guiar l'estratègia de ciutat dels anys vinents, el que implicarà un seguiment i revisió permanent per part del Ple Municipal i el Consell de Ciutat.

1.1. Urbanisme

Articular una ciutat extensa

Sant Cugat ha crescut, des d'un punt de vista urbanístic i demogràfic, extraordinàriament durant els darrers trenta anys. Ha estat un creixement en taca d'oli que no s'ha caracteritzat, precisament, per la seva capacitat d'articular el territori. Si bé alguns barris han connectat amb el teixit urbà preexistent: Parc

Central, Coll Favà, Torre Blanca I i II o Eixample Sud; d'altres, alguns dels quals són d'alt estànding, pateixen una segregació evident: Costa del Golf, Can Trabal, Can Magí, Can Mates o Volpelleres. D'altra banda, s'ha impulsat un urbanisme -caracteritzat en l'inici per les cases adossades i, després i sobretot, pels blocs de quatre o cinc plantes amb espai comunitari i piscina- pensat per viure'l portes endins, dificultant o fent impossible la convivència cívica, cultural i comercial en un espai públic que està constituït per amplis carrers arbrats, urbanitzats amb materials de qualitat, però que no convida ni és usat col·lectivament com espai de relació. Aquesta morfologia comporta un preu elevat dels habitatges que es tradueix en exclusió social, un model de ciutat que cal anar canviant, per a la qual cosa cal planificar i gestionar amb imaginació i valentia política.

1. Crear eixos que articulin la ciutat, que incorporin espais públics, equipaments i, allà on sigui possible, habitatge social. Per posar un exemple, un eix d'aquests podria anar des dels jardins del monestir fins als jardins del Vallès (avinguda de Cerdanyola) i la Pollancreda, aprofitant les potencialitats del parc del barri de Sant Francesc.
2. Definir uns usos d'edificis municipals capaços de cohesionar els nostres barris i connectar-los amb la resta de la ciutat, convertint-los en equipaments potents d'àmbit municipal; ens estem referint a Can Rabella i Can Canyameres.
3. El tancament urbanístic del municipi per la zona de Can Cabassa i Can Fontanals, el projecte que es coneix com "ecobarri" de Ca n'Atmeller, aposta de nou per la vella recepta de l'impuls privat. No ens neguem a una planificació a llarg termini, però a diferència del que se'ns diu, ni la problemàtica de l'habitatge pot estar supeditada a aquest projecte -calen les actuacions a curt i mitjà termini ja previstes-, ni el creixement extensiu de la ciutat és una prioritat -cal centrar-se en la consolidació i regeneració del teixit urbà ja existent-. D'altra banda, no ens oposem al sanejament urbanístic de la zona esmentada, el qual no passa forçosament pel projecte que se'ns presenta.
4. Cal exhaurir els mecanismes urbanístics, disponibles per al creixement interior, fent una ciutat més densa.
5. Planejar, en cooperació amb els municipis veïns, els espais entre ciutats per fer-hi zones verdes o agrícoles interurbanes amb l'objectiu d'evitar continus construïts.

1.2. Habitatge

Fer realment del dret a l'habitatge una prioritat

Honestament, hem de dir que el problema de l'habitatge no té una solució fàcil i menys a curt termini. És una qüestió que requereix, com a mínim, un plantejament d'àmbit metropolità. A la vegada, cal una legislació clara i efectiva pel que fa al tema dels lloguers, ja que la possibilitat d'incidir-hi mitjançant la regulació dels preus se n'ha anat en orris. Tenim seriosos dubtes de la possibilitat de complir els compromisos establerts en el recentment presentat Nou Pla d'Habitatge Assequible: 1.485 habitatges de promoció públics o mixtos d'aquí a 2030 (660 dels quals a Can Mates-oest). Especialment tenint en compte que durant els darrers trenta anys se n'han fet 1.965, dels quals només 765 són de lloguer; la proposta representa multiplicar per 2,5 la mitjana anual mantinguda fins ara. Tanmateix, 1.600 habitatges es preveuen per a després de 2030, els

que es contemplen a Ca n'Ametller; promoció que requereix tot un debat sobre el futur creixement urbanístic, com ja hem indicat. Cal tenir en compte que en aquest mandat només es lliuraran dues promocions de 71 habitatges (cases dels mestres de la Floresta i carrer Jeroni de Pujades). No es poden generar falses expectatives.

6. La concreció i el seguiment del Nou Pla d'Habitatge Assequible ha d'anar més enllà del Consell d'administració de PROMUSA. Se n'ha de fer un seguiment semestral, si més no anual, des del Ple de l'Ajuntament. El caràcter estratègic de la política d'habitatge ho fa necessari.
7. Conversió voluntària d'habitatges unifamiliars en bifamiliars, sense dividir la finca. La persona propietària adequaria l'habitatge per posar-ne de lloguer social una part i l'Ajuntament regularia l'accés a aquests habitatges. Haurien d'estar ben comunicats amb el transport públic. La prova pilot podria començar als districtes de Mira-sol i Valldoreix.
8. Ampliar el dret de tanteig i retracte en les transaccions de terrenys de sòl urbanitzat on l'agent promotor no garanteixi un 50% d'habitatge de protecció oficial o assequible.
9. Dotar de més competències i mitjans l'Oficina Local d'Habitatge, reforçar la seva capacitat inspectora per evitar abusos en els contractes de lloguer i preveure els desnonaments, a més de fer un acompanyament a les famílies afectades. Aquest servei impulsarà un procediment de negociació amb els propietaris de l'habitatge en qüestió amb l'objectiu d'aconseguir un lloguer social que impedeixi el desnonament.
10. Establir una taula de negociació amb entitats financeres, fons voltors i grans tenidors d'habitatges per aconseguir que les famílies que no tenen manera d'assumir el pagament de la hipoteca o del lloguer puguin quedar-se a casa seva.
11. Millorar els recursos de la Taula d'Emergències de l'Habitatge, i ampliar el Fons Social d'Habitatge. Garantir que el 15% dels pisos de protecció oficial de PROMUSA vagin destinats a persones en risc d'exclusió social.
12. Incentivar l'habitatge en règim cooperatiu, incloent-hi cessió de sòl públic, accés al crèdit i simplificació dels processos administratius. Coneixem la dificultat d'aquests projectes, però cal intentar-ho, com un element més d'una política d'habitatge d'ampli espectre.
13. Reconèixer el dret a l'aigua, a la llum i al gas tal com recomana el síndic de greuges de Catalunya i garantir que no es talli el subministrament a cap família pel fet de no poder pagar els rebuts.
14. Crear una oficina permanent d'assessorament energètic que ofereixi atenció personalitzada en matèria de drets energètics.
15. Articular tarifes ambientals i justes que garanteixin l'accés universal a l'aigua, i requerir al govern que articuli les tarifes necessàries d'electricitat i de gas perquè la ciutadania no hagi de destinar més del 10% dels ingressos familiars al pagament dels subministraments bàsics. I estudiar alternatives pròpies.

1.3. Equipaments

Equipaments públics que aportin vida als barris

Dir que la majoria de plans d'actuació, començant pels d'equipaments, que ha aprovat el nostre Ajuntament són paper mullat, no és dir res de nou. En vam aprovar un d'equipaments i en vam deixar un a mitges, ens hem dedicat a anar-los fent sobre la marxa, sense planificació prèvia. Mentrestant, som una ciutat amb un seguit d'edificis buits esperant destinació. El llistat no és menor: Can Monmany, Can Rabella, Can Banyameres, Villa Montserrat, els baixos de la plaça U d'octubre, l'edifici antic de l'Ajuntament, que està infrautilitzat, i, des de fa uns mesos, la Torre Negra. Alguns d'aquests edificis tenen pressupostats projectes de rehabilitació, com Can Rabella, Can Banyameres, l'edifici de l'antic Ajuntament i Villa Montserrat, i algun fins i tot, com Can Banyameres, ha viscut un procés de participació ciutadana, però, de moment i fins o sabem, no hi ha res concretat. Primer adquirim edificis i després pensem què hi hem de fer.

16. A l'inici del mandat cal concretar un programa d'actuació per a cada un dels edificis esmentats. Cal preveure'n els usos, fent processos àgils de participació ciutadana i/o concursos d'idees i gestionar les subvencions institucionals necessàries. I, a partir d'aquí, planificar-ne l'execució. L'equip de govern ha de tenir una idea inicial al cap que articuli les propostes i els doni un sentit en clau de ciutat.
17. Cada edifici té una ubicació i unes característiques diferents, no és el mateix Villa Montserrat que Can Rabella o Can Banyameres, i aquestes dues no són el mateix que Can Monmany o la Torre Negra. Sobre Torre Negra existeix un informe del 29 de maig de 2022 elaborat per una Comissió del Consell de ciutat, el qual aporta moltes idees i propostes sobre els possibles usos; de la gestió que se'n faci dependrà el futur de l'edifici i pot representar un referent de com s'han de fer les coses en matèria d'equipaments.

1.4. Repte climàtic

Ciutat sostenible i més confortable per a les persones

Només tenim un planeta i ja anem en retard en l'aplicació dels acords de París de 2015. Les mesures necessàries per evitar el col·lapse ecològic no són negociables, cal implementar-les ja. Recentment, s'hi ha referit de manera molt il·lustrativa el catedràtic de filosofia política Daniel Innerarity (La Vanguardia, 2 de juliol de 2022: La llibertat de limitar-se): «El cas de la transició ecològica és el més il·lustratiu (en el sentit que implica algun tipus de renúncia); no la farem sense modificacions del nostre comportament o transferències de tecnologia cap als països menys avantatjats, i això implica modificacions en el consum o la mobilitat que limiten els nostres desitjos i la nostra comoditat, així com esforços econòmics de solidaritat».

Els centres de les ciutats són les zones més afectades per les elevades temperatures i el preu es mesura en vides humanes. La diferència entre una zona urbana i una zona residencial amb espais verds pot arribar als 15 graus, segons l'informe de Nacions Unides sobre Comunitats i Resiliència Climàtica publicat l'any 2021. Això es produeix per l'illa de calor, un fenomen tèrmic que afavoreix la retenció de calor en les urbs i que eleva les temperatures, especialment a les nits. Experts de diferents disciplines coincideixen que la reducció d'aquest fenomen exigeix augmentar la vegetació i reduir l'espai ocupat per l'asfalt.

18. Concretar el Pla d'Acció d'Emergència Climàtica (PAEC) aprovat el març de 2022, que defineix els objectius de reducció d'un 55% de les emissions de CO2 per a 2030 per sectors i activitats.
19. Incorporar al PAEC un cronograma i l'acompanyament pressupostari necessari. Incorporar el Pressupost Municipal un informe de compliment dels objectius del Pla.
20. Complir amb els compromisos de convocatòria de la Taula de seguiment del PAEC.
21. Assegurar l'acompliment de l'Ordenança de tinença d'animals, per avançar encara més en un model de ciutat sensible, compromesa i exigent en el respecte als animals.
22. Dur a terme en col·laboració amb altres administracions les accions necessàries per al control ètic de les poblacions de coloms, cotorres i senglars en el terme municipal.
23. Fer efectiva la declaració de Sant Cugat com a ciutat amiga de la cultura vegana i vegetariana.
24. Fer una ciutat més confortable tant per les condicions ambientals (canvi climàtic), com humanes (edats, gènere...) mantenint les existents i instal·lant noves fonts, WC, llocs per avisar de problemes, panells informatius... àmpliament i estratègicament en el municipi.
25. Crear una xarxa de "refugis climàtics" per combatre les altes temperatures. Intervenint en equipaments com col·legis, instituts, biblioteques o parcs, reconduccionant i transformant si calen els espais perquè els veïns i veïnes puguin acudir-hi i gaudir-ne durant els episodis de calor extrema.
26. Fer un mapa de zones pavimentades on es pugui substituir la pedra per terra i vegetals.

1.5. Mobilitat

Vianants, bicicletes i transport públic, per davant dels cotxes

La regulació de la mobilitat és el gran repte de la transició energètica, per avançar vers una societat descarbonitzada. Sant Cugat disposa d'1,7 vehicles per família. La població es mostra molt sensible envers l'ecologia, però l'opinió decau quan es tracta d'utilitzar menys el cotxe, com ho demostra la resistència generada envers la Zona de Baixes Emissions (ZBE). Disminuir l'emissió de CO no és negociable, ens hi juguem la salut de molts dels nostres conciutadans (la qualitat del nostre aire està per sota dels paràmetres marcats per l'OMS) i el futur del planeta. Cal avançar decididament en aquesta direcció. I hem de millorar el transport públic, que ha de constituir una veritable alternativa al cotxe. L'existència d'un bon servei públic de transport urbà és clau en la qualitat de vida de la ciutadania i, molt particularment pels que resideixen a les Planes i a la Floresta. Tot això en el marc d'una transició energètica que ha de ser socialment justa.

Quan parlem de mobilitat hem de tenir en compte que cal aconseguir una progressiva eliminació de les barreres arquitectòniques d'accés als diferents àmbits de la ciutat, és un aspecte bàsic del dret a la mobilitat de totes les

persones. La vida independent de les persones amb diversitat funcional implica la possibilitat d'utilitzar ajudes tècniques, com la figura de l'assistent personal, que és un instrument central en la materialització de la llibertat de triar i la presa de control sobre la pròpia vida.

27. Revisar l'actual mapa de carrils bici i elaborar una nova proposta amb visió de xarxa. Prou carrils desconnectats els uns dels altres, afrontar de forma urgent els punts negres de falta de connexió. Especial atenció als barris.
28. Apostar per carrils bici segregats a tota la ciutat. És a dir amb plataforma pròpia.
29. Fer un pla de manteniment i millora dels carrils. Eliminar bonys i obstacles que hi ha actualment.
30. Garantir la seguretat de ciclistes i vianants. Prou impunitat amb invasions que posen en risc usuaris i usuàries de la bici com vehicles aturats, furgonetes de repartiment o motos.
31. Seguir augmentant els punts de BiciBox i de pàrquing de bicis en general.
32. Accelerar la negociació del nou contracte del servei de bus urbà amb l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). Que ja va tard i que és bàsic per poder fer una proposta de més freqüència i millors línies.
33. Mentre s'efectua la tramitació d'una nova adjudicació del servei s'ha d'assegurar que els barris dispersats disposin d'un servei de transport que els permeti, tot l'any i cada dia, accedir als diferents serveis i activitats de la ciutat.
34. Afrontar les urgències que el servei de bus té sense esperar el nou contracte. El conveni actual amb l'AMB permet afrontar qüestions com el servei de festius a Les Planes que es podria resoldre ja.
35. Estudiar aquelles vies on el trànsit de vehicles privats afecta negativament les freqüències de bus i dibuixar carrils de bus on sigui necessari.
36. Seguir apostant pel servei a demanda en barris com Can Barata o Les Planes.
37. No som partidaris de la construcció d'un túnel dels FGC, sense estacions des de Barcelona a Sant Cugat del qual es parla des de fa un temps, per l'elevat cost que representa i, sobretot, perquè hi ha alternatives més barates i ecològiques. D'altra banda, considerem absolutament forassenyada la proposta de l'actual alcaldessa de soterrament de les línies dels FGC entre les estacions de Valldoreix i Mira-sol (línia Terrassa) i Volpelleres (línia Sabadell), és absolutament innecessari i, en tot cas, no té cap prioritat.
38. En el marc de les mesures que cal implementar en l'àmbit del Vallès, que farien innecessari el túnel esmentat, cal transformar les estacions de Volpelleres i l'Hospital General dels FGC en intercanviadors amb la línia R8 de RENFE. Cal millorant la freqüència d'aquesta línia i convertir-la en una veritable línia de rodalies. Existeix un acord del Ple municipal en aquest sentit.

39. Exhaurir totes les possibilitats d'ampliació de la xarxa d'aparcaments dissuasius per a vehicles privats, establint línies d'autobusos llançadora que els connectin amb el centre neuràlgic de la ciutat. Cal negociar amb el propietari la reobertura de l'aparcament del CAP de la Mina.
40. Incentivar l'ús del vehicle compartit en centres de treball i per desplaçaments habituals, per disminuir el trànsit urbà i evitar les aglomeracions en hores punta.
41. Estudiar dins del pla de mobilitat un sistema de transport públic per anar a les principals instal·lacions esportives de la ciutat.
42. Dinamitzar el programa "Obrim els carrers" deixant alguns carrers lliures de circulació durant els dissabtes i diumenges perquè els vianants puguin ocupar aquests espais. Francesc Macià o Francesc Moragas/Rius i Taulet en podrien ser bons exemples.
43. Subvencionar, segons el nivell de renda fins al 100%, l'adquisició de cadires de rodes Elèctriques per facilitar la mobilitat de les persones amb limitacions en les capacitats funcionals.
44. Analitzar i repensar les zones de càrrega i descàrrega al centre. Fomentar el repartiment d'última milla en "cargobikes" i carretons de tota la vida.
45. Els propietaris de vehicles contaminants amb els ingressos més baixos podran continuar conduint, ja que suposadament són persones que no tenen la possibilitat de comprar un vehicle nou. Aquesta excepció s'aplicarà a les persones els ingressos de les quals no superin el doble d'IPREM. Totes les llars que percebin menys del llindar de renda que no ha de superar-se (establert en 1.158 euros al mes per a una sola persona) podran circular lliurement durant tot l'any encara que el seu vehicle sigui molt contaminant.
46. Reformar les rotondes més conflictives perquè no siguin un obstacle per a la mobilitat a peu o en bicicleta.

1.6. Espai públic

Democratitzar el carrer

La funció de trobada que, des de sempre, han tingut els carrers ha desaparegut en bona part per convertir-se, quasi exclusivament, en la funció de desplaçament. Actualment, el 60% de l'espai públic de la ciutat està dedicat només als vehicles de motor i funcionen com a zona de pas. Hem d'avançar decididament en la manera de gestionar, entendre, moure's i viure l'espai públic de Sant Cugat per guanyar espai públic de qualitat per a tothom, un espai que sigui més saludable i verd. Cal reorganitzar la ciutat, de manera que el vianant sigui qui té la prioritat real, seguit de la bicicleta i del transport públic, amb l'objectiu de millorar les condicions ambientals de la ciutat i guanyar espai públic de qualitat per a les persones, per afavorir les funcions socials d'interacció, d'estada, de salut i d'esbarjo dels carrers.

47. Les terrasses de restaurants i bars han vingut per quedar-se i han estat fonamentals durant la pandèmia de la Covid-19, però cal una ordenança que articuli i faci compatible la restauració i el comerç i l'ús cívic de l'espai

públic; a la vegada que s'estableixen uns criteris no discriminatoris. Una ordenança pendent de fa molts anys i que cap govern s'ha atrevit a fer.

48. Ampliar voreres i soterrar tots els serveis de cablejat que vagin per l'exterior, en les reurbanitzacions de carrers i obres de reforma.
49. Garantir l'accessibilitat de les persones amb diversitat funcional a la ciutat. Aconseguir una progressiva eliminació de les barreres arquitectòniques als diferents àmbits de la ciutat, com els edificis, els transports i la via pública.
50. Dissenyar un recorregut que permeti a les persones amb diversitat funcional arribar al centre de la ciutat, als seus serveis i activitats, en les zones urbanes amb voreres estretes.
51. Crear espais comunitaris en barris que ho necessitin com Coll Favà o Can Matas o Volpelleres, que no se centrin en els centres de consum sinó en espais que afavoreixin l'apropiació i el sentiment de pertinença de les persones i reforci la cohesió social i la participació comunitària, espais que afavoreixin la diversitat d'usos i la proximitat per a la reunió de persones.
52. Formar el personal tècnic de l'Ajuntament en urbanisme feminista i revisar l'urbanisme de la ciutat, millorant l'enllumenat de tots els carrers i reforçant el transport públic a llocs de difícil accés, entre d'altres. Incloure la perspectiva de gènere en tota la planificació urbanística.
53. Impulsar un Pla d'usos del centre, que limiti l'obertura de determinats establiments per evitar-ne la saturació i els problemes de convivència amb el veïnat. Una regulació que no ha de ser uniforme, i ha d'ajudar a dinamitzar el centre des d'un punt de vista del comerç de proximitat i l'activitat al carrer no només vinculada a la restauració.

1.7. Béns comuns (residus, aigua, energia i medi natural)

Garantir el futur del patrimoni de tothom

Sant Cugat és una ciutat verda, amb molts arbres, però, sobretot, disposa de la major part de les 8.156 hectàrees del Parc Natural de la Serra de Collserola, una serralada amenaçada pels episodis de sequera que estem vivint. El personal tècnic afirma que un incendi la podria cremar en qüestió d'hores. No debades l'Associació Collserola Paisatge Viu va organitzar el març de 2022 una Jornada sobre els incendis a Collserola. A la vegada, els santcugatencs i les santcugatencs tenim uns nivells de consum per sobre dels de l'Àrea Metropolitana: 132 versus 104,8 litres d'aigua/habitant i dia de mitjana (Sant Cugat és la ciutat catalana amb més piscines, prop de 5.000, 74 vegades més que la ciutat de l'Hospitalet de Llobregat, que té més del doble d'habitants); 1.496 versus 1.151 kWh/habitant i dia, en consum elèctric domèstic. En generació de residus estem lleugerament per sota: 1,17 versus 1,26 kg/habitant i dia; i tenim un nivell de reciclatge superior, un 48,6% versus un 37,6%. Així, doncs, tenim unes relacions complexes i, fins i tot, contradictòries amb la natura que ens envolta i amb els recursos que genera. Com ja hem indicat, quan pregunta a la ciutadania sobre l'ecologia i la crisi climàtica, un 85,3% es mostra bastant o molt interessat i un 74,1% bastant o molt informat. Aquesta és una bona base per avançar decididament vers una ciutat mediambientalment més sostenible.

54. Pressionar des de l'Ajuntament perquè es destinin més recursos per desenvolupar el Pla Especial de Protecció del Parc Natural de Collserola (PEPNat), el qual durant 2021 i 2022 ha tingut un pressupost inferior al de fa vint anys. Cal ser coherents amb el compromís que va adquirir el Ple municipal amb la preservació de Collserola. Cal fomentar el paisatge agroforestal, promoure corredors biològics per protegir la biodiversitat, dissenyar usos compartits i poc agressius i preveure i evitar els possibles incendis. Cal considerar que Collserola, en ser un parc de tothom, ha de tenir dissenyats usos compartits i poc agressius amb el medi ambient.
55. Impulsar comunitats energètiques locals. Avançar decididament en la instal·lació de plaques solars (i altres opcions per avançar vers un balanç energètic zero) en edificis municipals, fins assolir la seva totalitat, i promoure'n la instal·lació en empreses, comerços i comunitats de veïns.
56. Completar l'electrificació del parc de vehicles municipals, inclosa la flota d'autobusos.
57. Seguir impulsant una política d'espais verds basada en una vegetació autòctona i una pràctica de conservació que potenciï la diversitat biològica. Hem de mantenir la ràtio habitant/verd urbà per sobre dels 10 m² actuals recomanada per l'OMS tractant d'homogeneïtzar la ràtio per a tot el municipi en la mesura del possible.
58. Adoptar una estratègia de Residu Zero que impulsarem des de polítiques de sobrietat en el consum, complementades per la reducció, reutilització i reciclatge dels productes mínims imprescindibles. Amb l'objectiu de reduir els residus, augmentar la recollida selectiva i no portar residus a incinerar a finals de mandat, sense que això comporti un augment de l'abocament.
59. Revisar el model de separació i de recollida de residus a partir d'experiències de recollida selectiva de residus porta a porta introduïdes de manera participativa en alguns barris i de models més simples de separació. Suprimir els contenidors soterrats de la ciutat i estudiar opcions com els punts de reciclatge mòbils.
60. Posar l'accent en la recollida de la fracció orgànica per part de la ciutadania i els comerços i fomentar el compostatge casolà i comunitari.
61. Promoure la reutilització i la reparació amb la participació d'empreses d'economia social i fomentar també l'ús compartit i el consum responsable. Adoptar un paper de lideratge en la modificació del marc legal de gestió, mitjançant el suport a la implantació de sistemes de dipòsit i retorn d'envasos de begudes i l'ampliació dels sistemes de responsabilitat ampliada del productor.
62. Municipalitzar el servei públic de l'aigua, actualment en mans de Sorea. Pressionar a l'Àrea Metropolitana de Barcelona per tal de fer públic a través d'una empresa metropolitana el servei d'aigua a la ciutat.
63. Garantir que a les noves edificacions hi hagi doble circuit d'aigua, la potable i la reciclada de diferents orígens (pluvials, aigües depurades o grises, etc.) per a usos admissibles, com les descàrregues dels sanitaris, regs d'horts, de jardins i del camp de golf, per a neteges viàries, etc.

64. Recuperar el control de la planta depuradora d'aigües del municipi.
65. Tenir cura del manteniment de les rieres per evitar inundacions i desbordaments en episodis de pluges torrencials.
66. Impulsar el projecte de connexió d'aigües regenerades provinents de la planta depuradora de Rubí amb el Camp de Golf del centre. Aquest projecte ha de poder ser finançat en part pel camp de golf - que actualment rega amb aigua de boca- i donar servei també al Parc Central per fer possible l'objectiu de regar els parcs i jardins de la ciutat amb aigua reciclada.

1.8. Economia i comerç

Una economia i un comerç amb futur

Sant Cugat genera una ocupació que supera en un 50% la seva població activa; això es concreta en més de 60.000 treballadors i treballadores i més de 3.000 empreses. El sòl empresarial representa el 46,8% del sòl urbà. El nostre municipi acull set parcs empresarials (629,4 ha), ocupa el tercer lloc de l'àrea metropolitana després de Barcelona i el Prat de Llobregat. Una bona part són empreses capaces de generar un elevat valor afegit (indústria biotecnològica i farmacèutica, activitats tecnològiques, sectors de la salut...): HP, Grífols, Boehringer, Ferrer, Gutmar, Roche, Epson,... Així, doncs, Sant Cugat està ben situat en l'àmbit econòmic. No es pot dir el mateix del comerç, en concret el comerç de proximitat: un seguit de factors han fet que es trobi en una situació molt delicada: l'existència de grans àrees i centres comercials, el model de ciutat, l'elevat preu del lloguer dels locals, l'emergència del "delivery", els canvis en matèria de mobilitat, els nous hàbits comercials de la ciutadania i d'altres. Com a rerefons tenim les conseqüències de la crisi iniciada el 2008, l'impacte econòmic de la COVID-19 i ara el de la guerra a Ucraïna, que han precaritzat les condicions de treball, de manera que avui es pot ser pobre tot i treballar. Cal defensar i impulsar des de l'Ajuntament un treball digne, estable i de qualitat.

Els efectes de la llarga crisi econòmica es fan visibles encara avui a Sant Cugat: la cronificació de famílies i persones en situació de pobresa, l'increment de nens i nenes que necessiten una beca de menjador escolar, fan necessari un fort lideratge de l'ajuntament a través del seu pressupost anual.

67. Generar sinergies amb el potent sector empresarial. L'Ajuntament ha de potenciar l'accessibilitat als parcs empresarials i la millora de la mobilitat en aquests, mentre que el teixit empresarial ha d'implicar-se més en la vida ciutadana, impulsant polítiques d'esponsorització a entitats i associacions locals (hem d'anar més enllà d'una web de contacte entre empreses i entitats, per incentivar la col·laboració i el patrocini) i participant en projectes públics en matèria d'infraestructures i equipaments. A Barcelona hi ha un bon exemple recent d'aquesta col·laboració publicoprivada en l'espai públic: la posada al dia dels jardins de Clara Campoamor.
68. Col·laboració activa entre l'Ajuntament i el comerç de la ciutat. Cal un diàleg permanent i fecund amb les associacions que representen el comerç local. L'Ajuntament no pot substituir el paper que li correspon al comerç, però ha de fer del suport al comerç de proximitat un element central de la seva activitat. Aquest comerç genera ciutat i la seva desaparició progressiva representa un empobriment que no ens podem

permetre. Cal seguir potenciant les activitats en favor del comerç local, com la Nit en blanc, i activar campanyes a favor del comerç de proximitat.

69. El model de creixement de Sant Cugat ha propiciat l'aparició de barris que constitueixen un vertader desert en matèria de comerç de proximitat, Volpelleres n'és un bon exemple. Cal implicar el comerç local en el disseny de la ciutat.
70. El comerç és un dels elements bàsics de la "ciutat dels 15 minuts" que volem per a viure. Per això, la seva distribució a la ciutat ha de ser equilibrada. No volem barris només residencials i zones només comercials. Volem polivalència en els usos del sòl urbà. I que els veïns de tots els barris de Sant Cugat tinguin al seu abast, sense necessitat de desplaçar-se grans distàncies, tota l'oferta comercial i de serveis adequats per a una bona qualitat de vida.
71. Fer un inventari dels locals i oficines buides propietat de Promusa i crear una borsa de "Locals i oficines de lloguer de protecció oficial". Adjudicar aquests locals a un preu menor del de mercat a projectes d'entitats o empreses relacionats amb el comerç de proximitat, el consum responsable, el treball de cures, l'economia verda o la petita producció urbana.
72. Oferir un servei d'intermediació amb locals privats i els seus propietaris per connectar-los amb aquelles persones que busquen un espai per al seu negoci.
73. Amb la finalitat de millorar l'atractivitat exterior del comerç i, en conseqüència, la dels carrers comercials. Fomentar el canvi de persianes exteriors anomenades cegues per persianes que possibilitin veure l'interior de la botiga amb la persiana baixada, com ara persianes encunyades, de malla o qualsevol altre tipus de persiana que faciliti la visió de l'aparador fora de l'horari comercial.
74. Impulsar l'adequació dels comerços per garantir-ne l'accessibilitat.
75. Impulsar una ocupació de qualitat des del Servei d'Ocupació Municipal (SOM).
76. Defensar la regulació de l'economia col·laborativa.
77. Crear canals de denúncia dels casos d'explotació laboral i punts d'informació i assessorament per a les persones que es dediquen a les cures i al treball domèstic.
78. El pressupost municipal té un fort impacte en l'economia de la ciutat i és del tot imprescindible disposar del pressupost anual amb vigència l'1 de gener de cada any i assegurar la participació ciutadana en la seva elaboració.
79. Intensificar l'activació de les clàusules socials en la contractació externa d'obres i serveis per tal d'incentivar per exemple la contractació de persones amb atur de llarga durada.

80. Establir ajuts amb la finalitat d'aconseguir que les persones amb càrregues familiars puguin acabar els itineraris formatius i l'adquisició de competències i habilitats professionals.
81. Aplicar una fiscalitat socialment més justa i ecològica.

1.9. Manteniment de la ciutat i serveis municipals

Tenir cura d'una gran ciutat

Sant Cugat és una ciutat cara de mantenir, hi dediquem una part molt important del pressupost. En aquest sentit, la concessió a les empreses prestadores dels serveis esdevé una qüestió de primer ordre. No s'ha estat prou curós, hi ha concessions importants que s'havien de renovar i, en canvi, funcionen amb una pròrroga, com és el cas de la recollida de deixalles. Darrerament, s'està debatent molt sobre la necessitat de municipalitzar o remunicipalitzar una sèrie de serveis. A l'inici d'aquest mandat hi va haver un compromís al respecte. La remunicipalització del subministrament de l'aigua no ha avançat (s'ha prorrogat el contracte amb SOREA fins al 22 de desembre de 2022). Certament és un tema molt complex, ja que des de 2020 depèn de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. L'equip de govern ha anat rebaixant plantejaments i ens hem quedat amb municipalitzacions d'ordre menor: grua municipal i neteja d'edificis municipals. La gestió directa permet eliminar els costos de l'IVA i beneficis industrials i alhora millorar les condicions laborals de les persones que fan els treballs de manteniment. No és cert el dogma de l'eficàcia del sector privat com a causa de l'externalització.

82. L'asfaltat de carrers, les voreres, els passos zebra i altres indrets urbans no sempre estan en bon estat, a voltes hi ha impediments que dificulten els desplaçaments; cal una millora immediata, si volem que la ciutat sigui fonamentalment per a vianants. A la vegada, cal garantir l'accessibilitat de les persones amb diversitat funcional arreu, cal eliminar les barreres arquitectòniques encara existents.
83. No abordar la renovació de concessions de serveis com un simple tràmit administratiu (o, dit amb altres paraules, no deixar-se portar per la inèrcia administrativa) i elaborar un calendari de renovacions que permeti preveure-les amb suficient temps per preparar els canvis que siguin necessaris.
84. Constituir a l'inici del mandat una Comissió amb tots els grups municipals que estudiï seriosament la política de municipalització (o remunicipalització) de serveis. És un tema que no es pot abordar només des del voluntarisme. Cal establir uns criteris o paràmetres de partida. La municipalització, en tot cas, ha de garantir un millor servei i, en la mesura del possible, un menor cost.
85. Crear una brigada específica amb professionals polivalents amb funcions bàsiques de jardineria, paleta, electricista i de neteja per atendre el manteniment dels barris de Les Planes i la Floresta. Una brigada que tindria el centre de treball a Les Planes o la Floresta amb la finalitat de millorar l'eficiència, eficàcia i rapidesa de respostes als treballs a realitzar. Aquesta brigada hauria de tenir una persona responsable a cada barri que estaria en contacte amb les associacions dels barris i retrià comptes al consell de districte.

2. Una ciutat inclusiva

Amb drets, dignitat i qualitat de vida per a tothom

Com ja hem indicat, Sant Cugat és un municipi amb elevat nivell de vida, però amb desigualtats socials evidents; desigualtats que es reflecteixen en el territori, en el qual s'està produint una certa segregació social. L'Ajuntament ha de treballar perquè tota la ciutadania tingui uns bons serveis, però ha de prioritzar aquells sectors socials i aquells barris o districtes més necessitats. Una bona qualitat de vida per a tothom exigeix potenciar els serveis públics, siguin estrictament de competència municipal o no; en els primers, l'Ajuntament ha de millorar la seva actuació, en els segons ha d'exigir a les institucions que en tinguin les competències que compleixin les seves obligacions i compromisos; això segon és evident en àmbits com la salut i l'ensenyament. Cal revertir la dinàmica de retallades en prestacions que es va iniciar ja una dotzena d'anys.

1.1. Salut

Menys desigualtats, més salut

La salut és una prioritat. Probablement, és el bé més preuat pel conjunt de la ciutadania. Ens proposem millorar la salut de les persones en el marc de la lluita contra les desigualtats. En les darreres dècades, la salut ha passat de ser únicament absència de malaltia, a convertir-se en un concepte vinculat a la qualitat de vida, al benestar físic emocional i social. La pandèmia de la Covid ens ha evidenciat que un bon sistema sanitari públic és imprescindible en situacions d'emergència. Però la salut és molt més que el sistema sanitari i està condicionada principalment per determinants socials. És un indicador dels progressos realitzats a favor de la reducció de la pobresa, la promoció de la cohesió social i l'eliminació de les discriminacions de qualsevol mena.

La política sanitària s'ha de basar en tres eixos: posar la salut en el centre de totes les polítiques, garantir el dret a l'accés universal a la sanitat pública i garantir la participació ciutadana. Sense oblidar la prestació d'uns bons serveis assistencials de medicina de família.

- 86.** Crear el Consell de Salut, previst a la Llei 15/1990 d'Ordenació Sanitària a Catalunya, com a eina de participació ciutadana en els programes de salut i en la gestió de les diferents administracions, tant pel que fa a l'assistència en cas de malaltia, com als seus programes de prevenció i promoció de la salut.
- 87.** Apostem per una gestió 100% pública de la sanitat a llarg termini. Mentre això no es faci realitat, vetllarem perquè la Mútua de Terrassa, contractada per gestionar l'assistència primària, especialitzada i hospitalària a la nostra ciutat, sigui controlada i fiscalitzada pel Servei Català de la Salut amb total transparència, per tal d'oferir una sanitat equitativa i de qualitat. Cal incorporar la participació ciutadana com una eina per controlar els serveis que presta la Mútua a la nostra ciutadania. El Servei Català de la Salut ho ha de fer per obligació.
- 88.** Reforçar i dotar dignament les tasques de promoció de la salut. Fent especial esment en aquelles que afecten joves i adolescents i a col·lectius vulnerables, especialment els trastorns de l'alimentació, l'educació sexual per prevenir embarassos no desitjats i malalties de transmissió sexual i drogoaddicció. Dignificar l'atenció personalitzada tant als centres sanitaris com a les escoles i instituts, comptant amb la participació de mares, pares i professorat.
- 89.** Promocionar una salut activa, amb indicadors que permetin detectar col·lectius vulnerables i nous problemes de salut, fomentant hàbits de vida saludable en la població adolescent, en la gent gran i en les dones.
- 90.** Fer especial atenció a la salut mental, tant pel que fa a la seva potenciació des de l'augment de la resiliència individual i col·lectiva, com a la prevenció i a la cura de les persones amb la malaltia i de les seves famílies. Campanya activa des de l'Ajuntament contra l'estigma i a favor de la integració d'aquestes persones. Ampliarem amb una major dotació econòmica el programa municipal d'assistència psicològica per tal d'atendre principalment joves i persones que disposen d'insuficients recursos econòmics.
- 91.** Promocionar la recerca transversal dels condicionants biològics, socials, emocionals i mediambientals de la salut de les dones. Fomentar la formació en perspectiva de gènere dels professionals sanitaris i garantir que l'atenció sanitària a les dones tingui en compte el dret al coneixement i a la decisió sobre el mateix cos.
- 92.** La llei 12/2020, del 13 d'octubre de salut bucodental impulsada per ECP té com a objectiu la implantació de la salut bucodental en l'àmbit de la salut pública. Mentre no sigui efectiu el desplegament d'aquesta llei per la Generalitat incrementarem les ajudes a les famílies amb menys recursos per sufragar aquestes despeses, en moltes ocasions excessius per al seu poder adquisitiu, i així poder tenir cura de la seva salut bucodental.

1.2. Educació

Ciutat educadora, ciutat amb futur per a tothom

L'estructura del sistema educatiu santcugatenc és un reflex de la seva composició social: onze escoles públiques, vuit de concertades i sis de privades (a part de cinc instituts i un institut-escola, tots públics). L'escola concertada i privada aplega un 54,9% de l'alumnat, mentre l'escola pública absorbeix l'altre 45,1% (al municipi veí de Rubí n'absorbeix el 70,1%). Cal, doncs, un suport sense restriccions a l'escola pública, perquè esdevingui el pal de paller de l'ensenyament a la nostra ciutat. Tots els centres del municipi que reben finançament públic (inclosos els concertats) han de treballar per garantir l'equitat escolar i la cohesió social. D'altra banda, la manca de previsió planificadora ha generat un conflicte entre dos col·lectius que defensen, legítimament, dues solucions enfrontades: conservació d'un tros del bosc de Volpelleres versus construcció de l'escola La Mirada (des de 2016 en mòduls prefabricats); tema encara no resolt en els tribunals. Per últim, tot i disposar d'un entorn universitari potent (UAB, Gimbernat, ESADE, UIC, Escola Arquitectura de la UPO), no s'ha sabut trobar una col·laboració intensa i creativa amb aquests centres i ens hem limitat pràcticament a les experiències frustrades del Living Lab (Biblioteca Miquel Batllori) i del Vilab (entorn del Cellar Cooperatiu).

93. Crear dins el marc del Consell Escolar Municipal, una taula de planificació escolar on hi hagi tota la comunitat educativa (famílies, ajuntament, educació en el lleure, associacions i entitats veïnals...) per tal d'analitzar el creixement urbanístic i els moviments demogràfics que afecten l'escolarització i elaborar propostes de planificació educativa. En aquest context, cal augmentar el nombre d'escoles bressol del municipi. Garantir que no es produeix cap endarreriment més de l'Escola la Mirada.
94. Impulsar una xarxa d'intercanvi i cooperació entre els centres de primària, secundària i específics del municipi. Intercanviar i cooperar en experiències educatives d'èxit, en la millora del pas de primària a secundària de l'alumnat, en la realització d'activitats complementàries conjuntes, en l'ús de recursos, etc.
95. Elaborar un programa municipal d'activitats paraescolars, lúdiques, d'oci i de reforç escolar, obertes a tot l'alumnat i amb la col·laboració del conjunt d'agents de la comunitat. Assegurarem que tota la mainada tingui un mínim de dues tardes d'extraescolars de diferents tipus (culturals, esportives, artístiques, científiques o d'idiomes).
96. Reforçar la política complementària de beques-menjador durant el curs escolar per assegurar que tots els infants que ho necessiten rebin ajudes suficients puntualment i que cobreixin el 100% del cost en els casos en què sigui necessari.
97. Establir un sistema d'ajuts per a les activitats en horari lectiu.
98. Recuperar el transport escolar a les escoles. Impulsar projectes com el BiciBus a tots els centres on sigui possible, per reduir l'ús del vehicle privat en els desplaçaments escolars.
99. Potenciar i diversificar, en col·laboració amb la Generalitat, els ensenyaments de Formació Professional en els centres escolars del municipi. Cal assegurar que l'oferta de Formació Professional és suficient i coherent amb el desenvolupament econòmic i social del municipi.

100. Potenciar l'Escola d'Art i Disseny de Sant Cugat, com un dels actius importants de l'ensenyament del nostre municipi. Això ha d'incloure la dotació d'un edifici adequat a les seves necessitats.
101. Promoure la participació dels centres del municipi en programes educatius de mobilitat i cooperació europea i internacional de l'alumnat i el professorat (Erasmus+). Complementar les beques de mobilitat i donar suport a l'alumnat amb més dificultats econòmiques.
102. Impulsar espais i projectes d'innovació tecnològica i social que tinguin impacte en el municipi, amb la participació dels centres d'ensenyament superior, tant universitaris com d'ensenyaments professionals i artístics. Impulsar la creació de FabLabs en els centres, oberts a la població, com a forma de democratitzar l'accés a recursos de desenvolupament del talent i la creativitat.
103. Organitzar un servei integrat d'informació i orientació professional de joves i de persones adultes amb la participació dels centres, el Servei d'Ocupació Municipal (SOM) i la col·laboració d'organitzacions i empreses significatives del municipi, que garanteixi la igualtat d'oportunitats i l'equitat.
104. Promoure la formació de persones vulnerables, poc qualificades o amb necessitats de requalificació del municipi amb la participació del SOM i els centres d'ensenyaments professionals del municipi.

1.3. Esport

Valors, compromís i salut

L'esport és un dret de la ciutadania. L'esport hauria de ser una activitat generadora de valors, com els de la solidaritat, el compromís, el treball en equip i l'esforç. En aquest sentit, l'Ajuntament ha d'estar amatent a qualsevol actitud contrària a aquests valors i establir, si cal, un reglament sancionador de les entitats subvencionades que fan ús de les instal·lacions municipals, quan no s'alineïn amb aquests valors.

L'esport incideix positivament en la salut física i psíquica de les persones. Sant Cugat disposa d'equips potents i ben classificats en diversos esports.

A la vegada, Sant Cugat és una ciutat amb una important pràctica de l'esport de base i, també, de la pràctica de modalitats esportives individuals en el marc de la ciutat i del Parc de Collserola. Cal seguir generant les condicions que facilitin la pràctica esportiva a tots els grups socials especialment pel que fa al manteniment i nova construcció d'equipaments esportius.

105. Cal garantir que el complex aquàtic de Mira-sol s'inauguri en la data prevista, el 2024. És una reivindicació del districte de fa més de vint anys i no ha deixat de patir entrebancs des de 2008.
106. Vetllar perquè cap persona amb diversitat funcional quedi exclosa de la pràctica esportiva. Dotar d'ajuts econòmics i materials als clubs per afavorir-ho.
107. Mantenir les instal·lacions públiques esportives per evitar-ne el deteriorament. Incrementar la seguretat contra els actes vandàlics.

Incrementarem el pressupost per al manteniment dels equipaments esportius de la ciutat, per tal que estiguin en condicions òptimes per a la pràctica esportiva. Elaborarem un programa de manteniment que tingui en compte l'activitat social i esportiva de cada equipament, amb atenció les gespes artificials municipals i la pista d'atletisme.

- 108.** Dotar tots els barris de les instal·lacions esportives mínimes per tal d'estendre la pràctica esportiva.
- 109.** Impulsar la pràctica d'esports a l'aire lliure com a activitat social, amb informació oficial dels circuits i itineraris, tant urbans com interurbans, cuidant de la seva adequació i el seu manteniment. Elaboració, difusió i manteniment d'una "Guia d'instal·lacions per la promoció de la pràctica esportiva d'accés lliure".
- 110.** Posar especial atenció en la promoció i suport a la pràctica de l'esport femení, més enllà de l'escola, afavorint la integració de la dona en tota mena d'esports, per evitar la discriminació.
- 111.** Afavorir la gestió mancomunada de les instal·lacions esportives municipals amb les principals entitats usuàries. Revisar i redimensionar els contractes de gestió d'instal·lacions i serveis municipals esportius.
- 112.** Increment de la partida pressupostària destinada a subvencions a les entitats esportives federades que són les més baixes dels municipis de l'àrea metropolitana.
- 113.** Acabar les obres pendents del complex de la Guinardera (altell i gimnàs) que alliberin espais per a administració i magatzem.
- 114.** Remodelació que permeti l'homologació dels camps de la Guinardera.
- 115.** Impulsar l'esport amateur a tots els nivells esportius, i a totes les edats.
- 116.** L'Ajuntament garantirà la universalització de la pràctica esportiva per tal que cap persona jove es quedi fora de la pràctica esportiva federada. Amb aquesta finalitat s'establiran un sistema de beques que cobreixin les llicències i l'equipament de la pràctica esportiva federada.
- 117.** Vetllar perquè cap persona amb diversitat funcional quedi exclosa de la pràctica esportiva.
- 118.** Incrementarem el suport a les entitats esportives tant perquè compleixin amb les seves obligacions legals com en la utilització d'equipament i facilitarem la relació i coordinació entre entitats.

1.4. Cultura

Un vector de transformació

Sant Cugat és una ciutat amb una important vida associativa, en la qual destaca l'activitat cultural. Durant els darrers quinze anys ens hem passat moltes hores discutint plans d'actuació -se'n va aprovar un el 2005, que va ser revisat el 2014- que no s'han portat a terme. No ens calen més debats que no ens porten enlloc. Això no vol dir que no ens calgui fer una endreça del que tenim (Teatre-auditori, xarxa d'equipaments de proximitat, Pla director de música clàssica,

Festival nacional de poesia, programació d'activitats,...) i reorientar el que calgui. En tot cas, hi ha tres aspectes en què cal millorar: l'enfortiment de la xarxa d'equipaments, d'acord amb les necessitats d'entitats i associacions; la fluïdesa de la relació entre teixit associatiu i Ajuntament, que s'ha complicat durant els darrers anys; i la conversió del Consell de cultura en un veritable òrgan de debat, per tal que passi de ser un òrgan purament informatiu a un òrgan que serveixi per definir la política cultural local (durant aquest mandat s'ha limitat, bàsicament, a actualitzar el seu reglament de funcionament).

- 119.** Construcció de la biblioteca central, que ja disposa des de fa anys d'un projecte arquitectònic executiu. Això ha de permetre engegar un debat sobre el futur de l'actual biblioteca Gabriel Ferrater, i recuperar la idea de convertir-la en un centre de creació artística.
- 120.** Acabar les obres de la Unió Santcugatenca, per tal que el teatre es pugui incorporar com més aviat millor a la xarxa d'espais teatrals de Sant Cugat, per fer un paper complementari al del Teatre Auditori. Treure el màxim de profit de la part ja gestionada per l'Ajuntament, especialment la Sala Anselm Clavé.
- 121.** Seguir amb les obres de manteniment, consolidació i rehabilitació del conjunt monumental del monestir iniciades i projectar-ne de noves, aplicant la política de convenis amb altres institucions (Generalitat de Catalunya, Diputació de Barcelona i Àrea Metropolitana de Barcelona), que tan bons resultats ha donat durant els darrers anys: vitralls façana sud, cobertes gòtiques de la nau nord de l'església, part aèria del cimbori, muralles de llevant, campanar i façana del claustre a la plaça de l'Om). Elaboració d'un Pla general de manteniment del conjunt monumental i aprovació d'un Pla d'usos (ja n'existeix un text).
- 122.** Elaborar un Pla de cultura conceptualment diferent del que s'ha fet fins ara. Amb un horitzó de 12/15 anys ha de preveure els grans reptes en matèria cultural, programar els equipaments necessaris, incorporar una Carta de drets culturals i fixar el percentatge pressupostari que cal dedicar a cultura.
- 123.** Fer del Plenari del Consell de cultura un òrgan de debat sobre la política cultural. Potenciar les taules de participació, alguna de les quals està donant molts bons resultats. Convertir la nova figura del coordinador o la coordinadora en un agent que potencii i agilitzi el funcionament del Consell.
- 124.** Fer una revisió de la política envers el patrimoni cultural: documental (Arxiu Històric), moble i històric (Museu), immoble (Catàleg del patrimoni arquitectònic) i immaterial (Pla de cultura popular i tradicional). En aquest sentit, cal tenir en compte les reflexions i propostes del Cicle de taules rodones sobre patrimoni cultural organitzat pel Grup d'Estudis Locals entre el 25 d'octubre i el 29 de novembre de 2022.
- 125.** Desenvolupar les idees i propostes sorgides del cicle «Art a debat 2022. Art implicat per a tothom. Quin art volem?», organitzat per la Taula d'Arts Visuals i Plàstiques del Consell de cultura a la Unió Santcugatenca entre el 22 de gener i el 5 de febrer de 2022.
- 126.** El Teatre-Auditori de Sant Cugat s'ha convertit en un referent pel que fa a oferta d'espectacles de qualitat; no obstant això, cal replantejar la seva

estructura de finançament, la política de preus, i dotar-lo d'una estructura organitzativa estable.

1.5. Gent gran

El seu present és el futur de tots i totes

A Sant Cugat hi viuen unes 13.500 persones majors de 65 anys, un 14,5% de la població, percentatge que durant els anys vinents anirà en augment. La nostra ciutat no ha tingut una política pensada per a aquest col·lectiu. L'exemple més significatiu és el de les residències: tenim 883 places de residència, percentatge que està per sobre de la recomanació de l'OMS, però només 310 (un 35%) d'aquestes places són públiques; i només existeix una residència pública. El mateix passa amb les places de centres de dia, de les 129 només 30 són públiques. A la nostra ciutat des de fa anys un sector de la gent gran s'ha organitzat en moviments reivindicatius, com la Plataforma de pensionistes. Les reivindicacions d'aquests moviments davant l'Ajuntament han de constituir una guia d'actuació per als pròxims anys.

En els últims tres anys ha crescut el nombre de persones que necessiten l'ajuda d'altres persones per complir les activitats de la vida quotidiana. Ha passat del 6,2% al 8,8%. El 7% de les persones que necessiten ajuda no en reben per part de ningú, ni de familiars ni de professionals

La gran majoria de les persones que necessiten ajuda són dones, gairebé el 60% són gent gran de 65 i més anys, dues de cada 12 pateixen carència material severa, i dues de cada 10 viuen soles. De fet, el percentatge de persones de 65 i més anys que viuen soles és del 25,9%, una dada 2,2 punts percentuals superiors a la registrada pel conjunt de Catalunya l'any 2019

Des de l'Ajuntament cal garantir el dret a un envelliment digne, actiu, autònom i saludable.

127. Construcció de la segona residència pública per a la qual l'Ajuntament ja té previst un terreny i està disposat a pagar-ne la construcció. Cal vèncer les resistències que es van donant des del Govern de la Generalitat, que no és partidari de construir residències públiques.
128. Augment de les places públiques de centres de dia, que avui no passen de ser una anècdota.
129. Elaboració, aprovació i desenvolupament del Pla estratègic de la gent gran, que defineixi les línies estratègiques i els objectius dels pròxims anys, i els equipaments necessaris per a cobrir les seves necessitats.
130. En el marc dels canvis que s'estan produint en el transport públic metropolità, en concret la posada en marxa de la T-Mobilitat, cal establir uns bitllets més barats per als desplaçaments obligatoris a l'hospital de referència de la gent gran de Sant Cugat, la Mútua de Terrassa. Estudiar, al seu torn, la rebaixa en els desplaçaments entre les set estacions dels FGC del municipi.
131. Cal establir més espais públics perquè la gent gran pugui fer exercicis adequats a la seva edat, amb monitors i monitores durant determinades hores del dia o, si més no, durant determinats dies de la setmana.

132. Treballar per reduir la bretxa digital entre la gent gran i l'Ajuntament, i garantir que els tràmits habituals per la gent gran es puguin seguir fent presencialment.
133. Creació d'una regidoria de la gent gran.
134. Exigirem a la Generalitat que l'Ajuntament participi en les inspeccions que es fan en les residències i centres de dia de titularitat privada per vetllar pel seu bon funcionament.
135. Implementarem uns protocols per fer front als maltractaments a les persones grans.
136. Lluitarem contra la pobresa energètica que afecta les persones més vulnerables i especialment les persones grans.
137. Incrementarem el suport a les associacions, entitats i col·lectius de gent gran en les accions adreçades a millorar la qualitat de vida i la seva participació activa a la ciutat.
138. Ampliar els serveis d'atenció domiciliària, la teleassistència i reforçar els programes de suport comunitari per acompanyar les situacions de solitud no desitjada.
139. Elaborar programes que permetin a les persones grans participar com a subjectes actius en la societat sense patir discriminació i gaudir d'una qualitat de vida bona i independent.
140. Consolidar el servei d'assessorament especialitzat per a les persones grans i pensionistes.

1.6. Acció social

Un dret de ciutadania, no un servei marginalitzat

El sistema de serveis socials té molts reptes que necessiten un nou model d'atenció on es redefeixin les prestacions i serveis accessibles per a la ciutadania, es redefeixin les pràctiques d'intervenció social, es repensin els models organitzatius i s'augmenti la intervenció des de la perspectiva comunitària per orientar-lo cap a un model d'atenció integral.

Aquesta tasca requereix municipalitzar el servei d'atenció domiciliària per a assegurar la qualitat del servei, la formació del personal i evitar la precarització de les condicions de qui hi treballa.

Les múltiples crisis han afectat les famílies de Sant Cugat i han generat noves situacions de pobresa. Avui els serveis socials assignen ajudes econòmiques d'urgència en el marc del que podem considerar una política reactiva, molt fragmentada i sempre necessitada de més recursos. Cal anar més enllà.

141. Crear un programa específic, amb dotació pressupostària suficient, de prestacions socials adreçat a les famílies monoparentals amb infants a càrrec i/o en situació d'autor o precarietat laboral.
142. Treballarem per incrementar els recursos del contracte programa que tenim amb la Generalitat per lluitar amb més intensitat contra

l'exclusió social i residencial i les diferents formes de discriminació, amb una perspectiva global per abordar les desigualtats i les polítiques de benestar social de manera integral i interseccional.

- 143.** Crear un espai al web municipal específic sobre les prestacions socials i difondre la Carta o Catàleg de Serveis d'Acció social, per tal que la informació arribi a les persones necessitades de l'atenció municipal.
- 144.** Potenciarem polítiques de coordinació intersectorial: habitatge, ocupació, gènere, gent gran, salut i districtes, entre d'altres, prestant una atenció integral centrada en la persona i orientada a la comunitat.
- 145.** Establir una Renda Municipal complementària per a famílies sota el llindar de la pobresa, amb una quantia que asseguri a cada persona i de manera complementària, mitjançant el sistema de targeta moneder.
- 146.** Desenvoluparem la cooperació amb les entitats socials de la ciutat.
- 147.** Ampliarem els serveis d'atenció a la dependència, SAD, teleassistència i servei d'àpats a domicili garantint l'atenció a la població, potenciant el model d'intervenció centrat en la persona, l'autonomia personal i de la unitat de convivència.
- 148.** Impulsarem la prestació directa per l'Ajuntament dels serveis d'atenció domiciliària amb la finalitat de millorar la proximitat, l'eficiència, la creativitat, la innovació i el treball en xarxa i que tingui com a eix central la persona usuària.
- 149.** Treballarem pel correcte desplegament de la Llei de Promoció de l'autonomia personal i l'atenció a la dependència, reclamant a les diferents administracions competents els recursos necessaris.
- 150.** Crear el Servei Municipal d'Assistent Personal com a servei dins de la cartera de serveis socials bàsics de l'Ajuntament amb la finalitat d'ampliar la cobertura a les necessitats reals de les persones amb diversitat funcional.

1.7. Feminisme

Igualtat per a una majoria social

És imprescindible feminitzar la política i fomentar la perspectiva de gènere en la gestió pública per construir una societat més justa i democràtica. Perquè la igualtat de gènere sigui realment una prioritat transversal és imprescindible que l'estructura organitzativa de les polítiques de gènere es reforci, i s'enfoqui a un treball continu de dinamització, seguiment i suport a totes les àrees de l'Ajuntament.

- 151.** Difondre i normalitzar l'ús d'un llenguatge no sexista ni discriminatori, un tractament no sexista de la informació i un ús inclusiu del llenguatge a tots els àmbits de la ciutat. Incorporar aquest llenguatge a totes les comunicacions internes i externes de l'Ajuntament.
- 152.** Reforçar l'assistència a totes les dones víctimes de violència masclista i reforçar i actualitzar els programes de prevenció de violència masclista.

153. Incorporar la perspectiva de gènere en els pressupostos municipals, per tal de fer efectiu el compromís de l'Ajuntament en l'erradicació de les desigualtats de gènere i el treball cap a la igualtat real entre dones i homes.
154. Crear les condicions per enfortir el moviment feminista. Facilitar un espai municipal per crear-hi una Casa de les Dones.
155. Els concursos públics de l'Ajuntament incorporaran l'exigència que les empreses que vulguin concórrer tinguin plans d'igualtat aprovats i compleixen amb el reial decret 902/2020 d'igualtat retributiva entre dones i homes.
156. Apostar per una agenda feminista on les polítiques de cures estiguin al centre, implementant projectes com la targeta cuidadora, els canguratges municipals o el Concilia't, programa que vetlla per l'ús del temps i per la conciliació real de les dones.
157. Crear una regidoria de Feminismes, amb competències, pressupost i un equip de personal tècnic adequat. Formar al personal de l'Ajuntament en matèria d'igualtat de gènere i establir referents en aquest tema a totes les àrees. Avaluar sistemàticament l'impacte de gènere de totes les intervencions i adaptar els sistemes d'informació perquè donin suport a aquests canvis.

1.8. Joventut

Una ciutat que no expulsi el jovent

El jovent s'enfronta a uns reptes específics a l'hora de desenvolupar els seus projectes de vida. El context socioeconòmic actual afecta d'una manera singular el jovent de Catalunya: el 81,1% de la població d'entre 16 i 29 anys no ha pogut emancipar-se, principalment per qüestions econòmiques, cosa que ha impedit que puguin dur a terme el seu projecte de vida de forma autònoma. L'entrada al món laboral és molt limitada, i acostuma a ser en forma de treball molt precaritzat i en sectors temporals i feines estacionals. A més a més, les propostes i les necessitats del jovent sovint són menystingudes per les institucions públiques, i la seva cultura, les seves activitats i els seus models d'oci són criminalitzats i estigmatitzats.

Tot i això, continuen sent al capdavant de moviments que avui ens ajuden a creure en un futur millor: el moviment contra l'emergència climàtica, les reivindicacions feministes, la defensa dels drets LGBTIQ+... el jovent no es resigna i aposta per una societat justa i oberta en un món sostenible.

158. Garantir l'establiment de centres juvenils com Casals de Joves o espais especialment habilitats. Aquests espais han de ser punts de referència i de coordinació de les polítiques de joventut de l'Ajuntament, al mateix temps que esdevinguin un espai d'informació, de serveis i d'activitat i el principal punt de trobada de gent jove del municipi.
159. Impulsar ajudes específiques per tal d'afavorir l'emancipació juvenil i l'accés del jovent a l'habitatge. Això inclou ajudes al lloguer i la reserva d'habitatge social, protegida i pública.

- 160.** Crear un servei de suport psicològic adreçat a adolescents i joves per detectar i atendre de forma preventiva el patiment psicològic i els problemes de salut mental. L'espai oferirà també assessorament a professionals que treballen amb grups d'adolescents o joves. El servei es destinarà a persones d'entre 12 i 22 anys que necessiten una resposta especialitzada i àgil.
- 161.** Dur a terme campanyes públiques de sensibilització respecte a la salut mental, la prevenció del suïcidi juvenil i la lluita contra l'estigma, que no caiguin en el paternalisme institucional i on s'utilitzin també canals de comunicació d'ús habitual del jovent com ara les xarxes socials.
- 162.** Reformar els marcs de convivència que afecten les persones joves, especialment en relació amb les activitats nocturnes, en direcció a l'educació, la conciliació i el no punitivisme.
- 163.** Garantir l'accés del jovent a la cultura, l'oci i l'esport. Igualment, afavorir les activitats culturals, d'oci i esportives adaptades i orientades als seus gustos i demandes.

1.9. Drets de ciutadania

Contra el racisme, la LGTBIfòbia i els discursos d'odi

Vivim, com no pot ser d'una altra manera, en una ciutat diversa i complexa. Una ciutat, com hem dit, amb un elevat nivell de vida i de formació acadèmica i professional. Una ciutat on conviuen diferents col·lectius, sensibilitats, situacions personals i models familiars. No s'ha de donar per fet que gaudim dels mateixos drets i oportunitats. La xenofòbia i fins i tot el racisme, la incomprensió i fins i tot el maltractament envers el col·lectiu LGTBIQ, no són qüestions alienes a la nostra ciutat. En tots aquests temes hi pot fer molt la política municipal. Tot plegat necessita un marc de convivència on, per exemple, el concepte seguretat vagi més enllà de l'actuació policial i el compliment estricte de les ordenances municipals.

La lluita contra els discursos d'odi i la transformació dels nostres pobles i ciutats com espais diversos, plurals i feministes formen part del nostre ADN polític. Llitem contra totes les formes de violència masclista i defensem els drets de les dones i l'alliberament dels homes de la cultura patriarcal. Volem una ciutat que construeixi quotidianament igualtat amb diversitat, obertament feminista i LGTBI+, acollidora i intercultural.

- 164.** Desenvolupar polítiques actives contra la xenofòbia i el racisme en coordinació i col·laboració amb les associacions i entitats de la ciutat que treballen en aquest àmbit.
- 165.** Crear un servei integral d'acollida que aplegui en un únic servei tota la informació i assessorament sobre immigració, drets i serveis bàsics, refugi, emigració i retorn voluntari (amb servei de traducció quan sigui necessari).
- 166.** Impuls d'un Pla local LGTBI+ a través d'un procés participatiu i obert a la ciutadania així com el desplegament de la llei contra la LGTBIfòbia. Per fomentar la visibilització (commemoracions, tota mena de documentació), formació a professionals, persecució de la discriminació, promoció de la salut (campanyes de prevenció, no-discriminació i despatologització),

inclusió de la perspectiva LGBTI+ en els plans municipals (infància, gent gran, salut, etc.) i el suport a la creació d'entitats.

167. Adequar l'Administració a la diversitat actual de models familiars flexibilitzant els requisits i integrant definicions de família més àmplies i diverses. Garantir que la normativa municipal relativa als drets humans i els plans i programes estratègics incorporin la perspectiva de gènere i la diversitat LGBTI+.
168. Promoure la policia de barri i de proximitat. Reforçant l'aspecte preventiu i enriquint la xarxa relacional comunitària amb les entitats locals, el comerç i els equipaments i serveis de proximitat.
169. Oposició a l'anunciada eliminació del Jutjat de Pau. Sant Cugat ja es va quedar fa anys sense Jutjat de Primera Instància i no es pot permetre baixar un esglaó més en l'àmbit de la justícia.

1.10. Migracions, refugi i interculturalitat

La diversitat com a font d'enriquiment i creativitat

Cal garantir drets i oportunitats a les persones migrants i a les minories ètniques i reconèixer la diversitat cultural com un eix de la inclusió social als municipis i promoure la interculturalitat com a eina de cohesió social.

L'Ajuntament i els ens supramunicipals, en col·laboració amb universitats, entitats i fundacions han d'impulsar el desenvolupament d'una estratègia comunicativa eficaç per a la divulgació d'estudis amb metodologia científica i dades rigoroses, que deixin en evidència els discursos d'odi i fomentin el reconeixement de les aportacions essencials de la població immigrada a l'economia general i local, a l'estabilitat i creació de llocs de treball, a la riquesa cultural i a l'equilibri demogràfic i en els comptes públics; i amb el teixit empresarial impulsar una estratègia d'ocupació que no la discrimini. En definitiva eliminar les desigualtats tal com propugna la "Ley 15/2022, de 12 de julio, integral para la igualdad de trato y la no discriminación".

L'Ajuntament ha de defensar que cap persona és il·legal, sinó que pot estar en situació administrativa irregular, i fer pedagogia sobre la migració i la seva realitat.

170. Desenvolupar polítiques per afavorir l'acollida de les persones migrades d'origen estranger, reforçant la figura del tècnic o la tècnica d'acollida. Reclamar més recursos econòmics per a l'acollida i facilitar l'accés als serveis i als programes municipals, com els plans d'ocupació, a totes les persones que arriben a la ciutat, amb independència de la seva situació administrativa. Proposem també convenis de col·laboració en la formació d'aquestes persones, amb el teixit empresarial, per la qual cosa crearem la figura de prospector o prospectora empresarial.
171. Mantenir i reforçar l'acompliment de la llei sobre empadronament, inclòs l'empadronament sense domicili fix, siguin quines siguin les circumstàncies administratives en les quals es trobin o el tipus d'habitatge.
172. Impulsar polítiques d'inclusió de les persones i famílies migrades o refugiades que facilitin i facin possible la igualació plena en drets i serveis

de les persones migrades a la resta de la ciutadania; en aquest sentit, cal facilitar-los-hi l'aprenentatge de les dues llengües cooficials.

- 173.** Desenvolupar polítiques per disminuir i eradicar situacions d'exclusió habitacional que afecten especialment persones i famílies migrades.
- 174.** Desenvolupar polítiques per garantir l'adaptació d'infants i joves al sistema educatiu i de salut, dirigides a les famílies migrades així com facilitació de l'accés als Serveis Socials.
- 175.** Impulsar polítiques de foment de la interculturalitat i de prevenció i eradicació de la discriminació de les persones migrades, per millorar el coneixement i el respecte social i cultural existent al municipi. Hem de fer valdre la riquesa cultural que aporta a la nostra ciutat l'existència de ciutadans i ciutadanes procedents de més de cent nacionalitats.
- 176.** Garantir el dret de representació i participació de les persones migrades. Potenciar polítiques per a la seva integració en el teixit social santcugatenc.
- 177.** Combatre qualsevol forma de racisme, xenofòbia o intolerància, i prioritzar la lluita contra els delictes d'odi i discriminació.
- 178.** En tant que Sant Cugat s'ha declarat ciutat refugi, cal preparar el nostre municipi per acollir, assistir, proveir dels serveis necessaris i garantir els drets de les persones refugiades, i exigir als estats que compleixin les normes més elementals i respecte als drets humans i al dret internacional.
- 179.** Destinar l'1% del pressupost municipal per a la cooperació al desenvolupament, la pau i els drets humans. Tal i com demanen les entitats de la Xarxa Solidària.

3. Una ciutat ben gestionada

Un Ajuntament més proper a la ciutadania

L'administració municipal és la més propera a la ciutadania, si més no en termes físics. Però això no vol dir que tingui la sensació que s'hi pugui relacionar de manera àgil i resolutive. La sensació és que l'Ajuntament s'ha allunyat de la ciutadania. Aspectes de sempre s'han barrejat amb aspectes nous. El funcionament dels òrgans de participació i la desconcentració del funcionament municipal són temes en permanent debat i que difícilment tenen una solució òptima. No serveix de gaire endinsar-nos en un feixuc debat teòric sobre aquestes qüestions, sinó que el que cal és modificar allò que calgui d'acord amb l'experiència i avaluar els canvis introduïts. No han estat menors i no sempre en un sentit positiu, els canvis introduïts per la digitalització de l'administració, no sempre s'ha fet amb la cura necessària per no deixar ningú enrere, siguin els particulars o les entitats i associacions. Cal, doncs, replantejar-se alguns mecanismes de funcionament perquè la gent se senti realment acompanyada per l'administració que li és més propera. Una bona organització municipal i una adequada política de personal són imprescindibles per a una bona governança de l'ajuntament.

3.1. Participació ciutadana

Una participació ciutadana útil i creïble

No hem trobat l'equilibri entre dinàmica municipal i participació ciutadana. És una qüestió on la responsabilitat és compartida. L'Ajuntament, i en concret l'Equip de govern, ha d'assumir que obrir la gestió municipal a la societat li complica l'existència; a la vegada, la població ha d'exercir militantment el seu

esperit crític i això requereix un esforç. Trobar un punt d'equilibri no és fàcil. La participació ciutadana no pot anul·lar els programes municipals, que són un pacte establert entre partits i electors, però han de poder completar l'actuació municipal i, quan calgui, fins i tot impugnar-la. Cal un pacte no escrit entre ciutadania i Ajuntament sobre el qual es pot esperar dels òrgans de participació.

- 180.** Compliment del Reglament de participació ciutadana i dels reglaments dels consells sectorials de participació, per tal que no es deixin emportar per la inèrcia i esdevinguin uns veritables òrgans de participació i debat de les polítiques municipals.
- 181.** Dotar de major entitat, en la línia del que s'ha intentat durant els darrers mesos, el Consell de ciutat. En tot cas, cal una revisió del mecanisme d'elecció i de la seva composició.
- 182.** Fer consultes ciutadanes en els temes de més transcendència municipal. Canviar el Reglament de participació ciutadana en aquest sentit.
- 183.** Fer possible que entitats i associacions inscrites al registre municipal proposin a la Junta de portaveus la inclusió mocions al Ple, sense necessitat que un grup municipal l'hagi d'avaluar. Revisar el Reglament de Participació i el ROM per fer possible que els Consells de Barri també tinguin capacitat de proposta al Ple.

3.2. Desconcentració administrativa i política

Un "ajuntament" a cada barri

Sant Cugat és un municipi extens i divers. És un municipi que ha viscut diferents experiències de desconcentració administrativa des de finals dels anys vuitanta. D'una banda, compta amb l'experiència històrica, des de mitjan segle XX, de l'ELM de Valldoreix, EMD des de fa unes dècades. D'altra, tenim l'experiència dels consells de barri, que coincideixen amb el perímetre del districte, de Mirasol, la Floresta i les Planes; a la qual s'ha sumat durant els darrers anys la dels tres consells de barri del que podem considerar Sant Cugat centre (l'històric més les urbanitzacions noves com Parc Central, Coll Favà, Torre Blanca I i II,...). Aquest procés ha donat com a resultat un marc diferent de desconcentració, que ha funcionat, a més, amb diferents intensitats. Sembla que ningú no n'acaba d'estar content. Recentment des de la Floresta ha sortit una proposta nova: el Consell del Poble de la Floresta. Conformar un mecanisme que acontenti tothom no és fàcil, cal un treball d'orfebreria política.

- 184.** Modificar el Reglament Orgànic Municipal per incloure un sistema competencial asimètric de Consells de Barri i fer que siguin decisoris i no merament consultius com són ara. En aquelles qüestions que no siguin de competència directa, cal un compromís de desconcentració de l'Ajuntament.
- 185.** Promoure l'elecció directa dels membres del Consell de Barri. Els membres dels Consells de Barri amb dret de vot cal que tinguin acreditada la seva representativitat democràtica. .
- 186.** Millorar la disponibilitat pressupostària ordinària dels Consells de Barri. Cal, alhora, fer un balanç dels pressupostos participatius per barri: nivell de participació, projectes aprovats, nivell d'execució,...

187. Consolidar la figura de la regidoria de barri, associada a les competències, pressupost, cos tècnic i espai de decisió del Consell de Barri. Amb l'objectiu de millorar l'atenció a les necessitats de cada territori i la seva gestió.
188. En aquest context, treballar institucionalment i des de la seguretat jurídica el projecte de Consell del Poble de la Floresta.
189. Millorar la coordinació i col·laboració entre l'Ajuntament i l'EMD de Valldoreix, algun conflicte urbanístic recent ha posat en evidència que això no és així. Cal recordar, entre altres coses, que les dues institucions comparteixen interessos, com és el cas de la gestió de Can Monmany.
190. Impulsar l'establiment de seus de serveis municipals a alguns barris que no siguin el centre, fomentant així la dinamització d'algunes zones amb l'ús i trànsit de treballadors i treballadores municipals així com d'usuaris i usuàries.

3.3. Organització municipal

Un servei municipal més àgil, efectiu i proper

Sens dubte, cal millorar la relació entre l'Ajuntament i la població. La digitalització no pot esdevenir un mur difícil de superar per una part de la població. D'altra banda, els mecanismes d'informació deixen molt a desitjar. Amb tot i això l'Ajuntament ha rebut la màxima nota en accessibilitat i comprensió de la seva informació! No és un tema menor els inconvenients que estan representant, per a l'Equip de govern, però també per als ciutadans i ciutadanes, l'escalada d'exigències jurídiques que viu l'administració local des de fa un temps. A la vegada, cal parlar dels processos de gestió. L'actual equip de govern s'ha queixat reiteradament de com va deixar les coses l'anterior: continuïtat de serveis sense contractes, paralització de contractació de personal, paralització d'obres, factures no justificades, absència de crèdit adequat i/o insuficient...

D'altra banda, no és admissible que no s'hagin aprovat a temps els pressupostos municipals de cada any, la qual cosa ha comportat sobre costos i més tràmits administratius, quan, més que mai, es requeria un fort lideratge de l'Ajuntament com a motor econòmic del municipi. Els pressupostos municipals han de ser un instrument de redistribució de la riquesa, cal millorar les polítiques fiscals, alhora que la transparència i la bona gestió. Per últim, és imprescindible una bona gestió de personal que treballa a l'ajuntament, organismes i empreses municipals, per aconseguir l'eficàcia i eficiència necessàries per assolir la millor qualitat possible en la prestació de serveis a la població.

191. Renovar el web municipal i fer-lo més funcional. Ha de contenir més informació i ha de fer més fàcils els tràmits i les relacions telemàtiques amb l'Ajuntament.
192. Elaborar un directori de tots els plans d'actuació aprovats per l'Ajuntament i el seu grau d'execució, que sigui consultable al web municipal.
193. Establir una periodicitat de l'òrgan escrit d'informació municipal. Control institucional dels seus continguts.
194. Dotar de més recursos la Sindicatura de greuges i difondre els seus informes anuals, per tal que la ciutadania sigui conscient de les seves

funcions i de les problemàtiques entre Ajuntament i població més freqüents.

- 195.** Elaboració a l'inici del mandat d'una auditoria o informe dels problemes que heretà l'Equip de govern sortint i dels que ha deixat per resoldre per al futur equip de govern.
- 196.** Seguir amb rigor i transparència el procés de regularització d'interins i interines (un 53% de la plantilla), per tal que sigui una realitat que el 2024 no superin el 8% de la plantilla.
- 197.** Crear una Oficina d'anticorrupció municipal, amb la funció de gestionar un sistema de denúncies anònimes i ordinàries de la ciutadania i del personal de l'Ajuntament.
- 198.** Garantir en la contractació d'obres, subministraments i serveis que les empreses prestadores compleixin tots els requisits en matèria laboral, mediambiental, fiscal i d'actitud ètica.
- 199.** Reforçar el departament de gestió de personal amb professionals suficients. Cercar la complicitat dels treballadors i de les treballadores per assolir una gestió més eficient i transparent; promoure el seu talent i desenvolupament professional, a partir de la potenciació de la innovació i la implementació de sistemes d'avaluació interns i externs. Invertir en programes de formació i capacitació del personal. Proposar la negociació d'un conveni únic pel conjunt de tots els organismes municipals.
- 200.** Elaborar un projecte de reforma de l'organització municipal, per tal que pugui adaptar-se a les noves necessitats de la ciutat i garantir uns serveis eficients i propers. Crear grups de millora dels processos i les activitats municipals formats pel personal municipal, incorporant la participació dels usuaris i de les usuàries (entitats i particulars).
- 201.** Redactar i publicar Cartes de tots els serveis municipals, amb l'objectiu de difondre els compromisos de qualitat de les prestacions que s'ofereixen, establir el marc en el qual es desenvoluparan i els mecanismes d'avaluació i millora. Prioritzar la realització dels serveis des de la mateixa estructura de l'Ajuntament, evitant l'externalització. Construir serveis més oberts, més compartits entre diferents àmbits, més transversals.
- 202.** Reivindicar un nou model de finançament municipal basat en el repartiment dels recursos i el dèficit en funció de les competències reals mitjançant una major participació en els tributs de l'Estat (IRPF, IVA i un marge de dèficit pressupostari equivalent a l'1% del PIB).

